

РЕШЕНИЕ

№ 6204

гр. София, 21.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 19.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9096** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 АПК във връзка с чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е въз основа на Решение № 9726 от 11.09.2024 г. на ВАС по адм. дело № 3964/2024г., с което е върната за ново разглеждане жалбата на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД срещу Ревизионен акт № 22221020008444-091-001/24.01.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 692/05.05.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С., в частта на установените задължения по ЗДДС в резултат на отказано право на данъчен кредит в общ размер на 173 850, 92 лева по фактури, издадени от „МКМ БГ“ ЕООД, „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД и „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД, както и в частта на присъдените разноски за сумата над 400 лева до пълния им размер от 12 938 лева.

В настоящото производство жалбоподателят, представляван от адв. Н., поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски за всички съдебни инстанции.

Ответникът - директорът на дирекция ОДОП – С., представляван от юрк. К., счита жалбата за неоснователна и моли тя да бъде отхвърлена, като претендира юрисконсултско възнаграждение.

В хода на ревизията е установено, че основният предмет на дейност на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД през ревизираните периоди е строителство на нови и ремонт на съществуващи жилищни, промишлени и административни сгради; изграждане на

хидротехнически и хидромелиоративни съоръжения; изграждане и ремонт на обекти от транспортната инфраструктура; внос и дистрибуция на строителни материали; търговия с електрически материали; изграждане на външни електрозахранвания за присъединяване на нови обекти към електроразпределителната мрежа и направа на вътрешни електрически инсталации на новостроящи се сгради; монтаж на външни и вътрешни комуникационни системи; изграждане и ремонт на кабелни линии и електропроводи високо, средно и ниско напрежение; проектиране, доставка и монтаж на резервни електрозахранвания с дизелови генератори; изграждане на нови, ремонт и профилактика на подстанции, възлови станции и трафопостове, абонаментно поддържане на съоръжения средно и ниско напрежение; изграждане и поддържане на осветителни уредби; производство на електрически и електромерни табла и ремонт на електродвигатели. „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД извършва и търговия с обработена дървесина, брикети, пелети, сглобяеми оранжерии, изкуствена езера, метални керемиди, водосточни елементи, интериорни врати и топлоизолации - внос от Русия.

1. С РА е отказано право на данъчен кредит по две фактури, издадени от „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД за м. 01.2020 г., в размер на 17 700 лв. с предмет на доставките автомобил УАЗ, модел 469, шаси 0397M0235 и лек автомобил „Пежо Партнър“ 1,6 Hdi, шаси VF37J9HXC68013337.

Към фактурите са представени нотариално заверени договори за покупка на автомобилите, регистрационните талони, в които дружеството е вписано като собственик, доказателства за осчетоводяване на фактурите, банкови извлечения за извършеното разплащане. Автомобилите са заведени по сметка 205 „Транспортни средства“.

Извършена е насрещна проверка на „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД, при която е констатирано, че дружеството е регистрирано по ДОПК на 02.04.2019 г. По ЗДДС е регистрирано по избор на 16.04.2019 г. и е дерегистрирано по ЗДДС, считано от 27.12.2019 г. по инициатива на орган по приходите, т.е. след издаване на спорните фактури. Дружеството е с капитал от 2,00 лв. и от 14.02.2020 г. едноличен собственик на капитала е С. Ж. Г.. В отговор на връчено ИПДПОЗЛ проверяваното дружество е представило фактури, договори за покупко-продажба на автомобилите, оборотна ведомост за м. 12.2019 г. и аналитичен регистър на сметка 503 „Разплащателна сметка“ за същия период.

Към фактура №11610/16.12.2019 г. за доставка на автомобил УАЗ от доставчика са представени договор за продажба на автомобила от 06.01.2020 г., сключен с ревизираното лице; нотариално заверен договор за покупко-продажба на същия автомобил от 12.09.2019 г., сключен между „АМЕРИКАН ФЛОР КЕЪР“ ООД – продавач и „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД - купувач за сумата от 600 лв.; регистрационен талон на автомобила с вписан собственик „АМЕРИКАН ФЛОР КЕЪР“ ООД, дубликат на приходна квитанция за платен данък по Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Към фактура №11611/16.12.2019 г. за доставка на лек автомобил „Пежо Партнър“, с ДДС в размер на 9 500 лв. са приложени договор за покупко-продажба на автомобила от 06.01.2020 г., сключен с ревизираното дружество. Не са представени доказателства за доставката му от предходен доставчик.

В представената оборотна ведомост от доставчика за м. 12.2019 г. са отчетени обороти по сметка 304 „Стоки“, по която са заведени автомобилите. По сметка 602 „Разходи за външни услуги“ са отчетени обороти от 1 036 219 лв., по сметка 702 „Приходи от

продажба на стоки“ са отчетени обороти от 1 171 571, 50 лв. и по сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“ са отчетени обороти от 812 000 лв.

Не са представени банкови бордера за плащане, а само аналитичен регистър на сметка 503 за периода.

С връчено второ ИПДПОЗЛ №П-22229921019580-040-002/21.05.2021 г. от „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД са изискани договор за счетоводно обслужване; пълномощни за представляване на дружеството; документи за плащане при придобиване на автомобилите от предходен доставчик; данни за лицето, на което са предадени автомобилите при сделките с предходен доставчик; доказателства за транспорт, в случай че автомобилите са доставени от чужбина и данни за мястото, на което се намират оригинали на документите на дружеството, мястото на публикуване обявите за продажба на автомобилите, начините за осъществяване на контакти с предходен доставчик и с ревизираното дружество. Исканите документи и обяснения не са представени.

Проверяваните фактури, издадени на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, са отразени от доставчика в дневник му за продажбите за м. 12.2019 г.

От регистъра на КАТ е установено, че преди да бъде регистрирана собствеността на автомобилите на „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД, автомобил УАЗ модел 469 е бил собственост на „АМЕРИКАН ФЛОР КЕЪР“ ООД, а автомобил „Пежо Партнър“, 1,6 Hdi е бил собственост на Г. В. М..

В тази връзка е извършена проверка на „АМЕРИКАН ФЛОР КЕЪР“ ООД, при която е представен договор от 04.07.2017 г. за покупко-продажба на лек автомобил УАЗ 469, сключен между „АМЕРИКАН ФЛОР КЕАР“ ООД – купувач и физическите лица Е. А. М. и М. В. М. – продавачи за сумата от 500 лв.

С договор за покупко-продажба от 12.09.2019 г. „АМЕРИКАН ФЛОР КЕАР“ ООД продава същия автомобил на „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД за цена от 600 лв. с ДДС. Представена е издадената от продавача фактура №000003804 от 12.09.2019г., която е включена в дневника му за продажбите за м. 09.2019 г. Не е представен документ за извършено плащане.

Ревизиращите органи са отбелязали, че автомобилът УАЗ 469 е с първоначална регистрация от 1990 г., предходният доставчик го е придобил за цена от 500 лв., след два месеца го е продал на „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД за цена от 600 лв. с ДДС, което от своя страна го продава след още два месеца на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД на значително цена от 49 200 лв.

Органите по приходите са установили, че в дневника за покупки на предходния доставчик „АМЕРИКАН ФЛОР КЕЪР“ ООД е включена фактура, издадено от „СЪМЪР СТАН“ ЕООД, който извършва покупки от „МЕЛНИЦА СТРАЛДЖА“ ЕООД, като всички тези дружества са квалифицирани като рискови. В дневниците за продажби на „СЪМЪР СТАН“ ЕООД са декларирани продажби към „ДИМСКАТ“ ЕООД и „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД за м. 06.2019 г., а същевременно „СЪМЪР СТАН“ ЕООД е основен доставчик на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, който е другият доставчик на автомобил за ревизираното лице. От изложеното е направено заключението, че начисленият данък за доставката е намален чрез ползване на данъчен кредит по рискови доставки, като целта е избягване на плащането на ДДС.

При така установеното ревизиращите органи са приели, че за „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 8 200,00 лв. за м. 12.2019 г. по фактура №11610/16.12.2019 г. за доставка на

автомобил УАЗ модел 469, издадена от „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД.

Във връзка с покупката на другия автомобил - „Пежо Партнър“ са извършени насрещни проверки на Г. В. М., който е представил писмени обяснения и договор от 02.07.2019 г., сключен с „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД за продажба на автомобила на цена от 500 лв. В обясненията лицето е посочило, че не си спомня от кого е закупило автомобил, тъй като е купувало много автомобили.

Извършена е и насрещна проверка на С. Ж. Г., представляващ „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД, който не е открит и изготвеното до дружеството ИПДПОЗЛ не е връчено.

Констатирано е, че „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД е придобило автомобила от Г. В. М. за 500 лв. и след 6 месеца, на 16.12.2019 г. го е продало на цена от 47 500 лв.

Ревизиращите органи са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставките на процесните автомобили от „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД, тъй като не е фактурирана реалната цена по сделките. Посочили са, че и двата автомобила са с доста стара първоначална регистрация от 1990 г. и 2008 г. и не е възможно това да е реалната им цена. Прието е, че целта на сделките е неправомерно ползване право на данъчен кредит, като начисленият ДДС е намален с фактури от рискови доставчици, deregистрирани от данъчната администрация и с рискови профили. Органите по приходите са приели, че чрез вписване в процесните фактури и в договорите за покупко-продажба на автомобилите на многократно завишена цена по сделките, страните са целели злоупотреба с ДДС и по-конкретно ревизираното дружество да ползва право на данъчен кредит за м. 12.2019 г. общо в размер на 17 700 лв. и по този начин да намали задължението си за внасяне на ДДС. „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД е компенсирало начисления ДДС общо в размер на 17 700 лв. и е намалило задължението си за внасяне на ДДС за същия период като е декларирало само една фактура за покупка от рисковото дружество „СЪМЪР СТАН“ ЕООД, deregистрирано по ЗДДС, по която неправомерно е ползвал пълен данъчен кредит. По този начин „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД е декларирало с подадената СД за периода резултат – ДДС за внасяне в минимален размер от 86,67 лв. Решаващият орган е обосновал, че е налице данъчна измама, тъй като въз основа на обективни данни се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело за това, че ползва неправомерно данъчно предимство.

2. С РА е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 51 520 лв. по фактури, издадени от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, както следва: за м. 04.2020 г. по фактура №3264/14.04.2020 г. с ДДС в размер на 4 260 лв. за аванс по договор за доставка на камък гранит и за м. 05.2020 г. общо в размер на 47 260 лв., в т.ч. 18 000 лв. по фактура №3266/08.05.2020 г. за аванс за доставка на автомобил „М.“, 5 000 лв. по фактура №3269/28.05.2020 г. за доставка на автомобил „М.“, 20 000 лв. по фактура №3263/06.04.2020 г. аванс за строителни материали и 4 260 лв. по фактура №3265/07.05.2020 г. аванс за строителни материали.

На „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е извършена насрещна проверка. Констатирано е, че дружеството е вписано в Агенцията по вписванията на 26.11.2018 г. с капитал от 2 лв. Първоначално едноличен собственик на капитала и управител е Н. Ж. К., от 03.10.2019 г. такъв е В. М. И., а от 14.08.2020 г. - И. И. И..

На „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ на декларирания електронен адрес, който е и имейл адрес на счетоводната къща, обслужваща и „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД. В отговор на искането са представени издадените фактури към „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, обратна ведомост за периода от 01.11.19 г. до 31.05.2020

г., в която са попълнени само кореспондиращи сметки относно доставката на автомобила, дневник на сметки 304 „Стоки“ и сметка 503 „Разплащателна сметка“, без да са представени документи за плащане.

На „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 01.03.2020 г. до 31.08.2020 г., при която са установени големи задължения, които не са погасени. При извършената ревизия доставчикът не е представил документи. Извършена е насрещна проверка на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, при която са представени копия на издадената от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД фактура №3261/24.03.2020 г. с ДДС 46 088 лв. за аванс по договор, фактура №3272 от 26.08.2020 г. с ДДС 236,40 лв. след приспаднат аванс за доставка на клинкерни павеа, както и другите описани фактури. „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД е представило също договор от 28.05.2020 г. за покупка на лек автомобил „М. Б.“, S350, 4 matic от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД за сумата от 115 000 лв. без ДДС, ведно с фактура №3266/058.05.2020 г. за аванс и фактура №3269/28.05.2020 г. за окончателно плащане. Представен е и договор от 16.03.2020 г. за покупка от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД на стоки за сумата от 800 000 лв. без ДДС, съобразно поръчките и изискванията на купувача, като купувачът се задължава да приеме стоката и да заплати цената. Продажбите ще се извършват от склад на продавача, така и доставени до обект на купувача. При проверката от „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД са представени оборотна ведомост, банкови извлечения, хронология на сметки 401 „Доставчици“ и 4531 „Начислен ДДС“, писмени обяснения. Органите по приходите са анализирали представените от доставчика документи, като са посочили, че от тях не може да се направи извод, че „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е притежавало фактурираните стоки, няма данни за произхода им, а от масива на НАП се установяват покупки от рискови доставчици. Посочили са, че няма данни за предаване на материалите от доставчика и приемането им от ревизираното лице и не е доказано наличието на доставка на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

Констатирано е, че „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е издател на фактура №3265/07.05.2020 г. и фактура №3266/08.05.2020 г. с предмет аванси, но не ги е отразило в дневника си за продажбите за м. 05.2020 г. и за следващите периоди.

В РА органите по приходите са посочили, че има договор за доставка на материали от 16.03.2020 г. за срок от една година и е издадена окончателна фактура. Изтъкнали са, че след като не е реално осъществена доставка на стоки, не е налице правото на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС както по фактурите за авансово плащане, така и по окончателната фактура. Посочено е, че след настъпило данъчно събитие вече не е налице хипотезата на чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, а правото на приспадане се обуславя от т. 1 на същия член, тъй като е декларирано получаване на облагаема доставка под формата на получени стоки.

Във връзка с произхода на автомобил „М. Б.“, от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е представен инвойс №RE-13159/06.05.2020 г., издаден от AUTOHAUS DS MOBILE за 45 500 евро, ведно с технически документи на автомобила. Установено е, че посоченият във фактурата VAT номер DE282598268 на немския доставчик SPAGO MELISA е невалиден. При проверка в системата VIES е установено, че VAT номерът на SPAGO MELISA е VAT DE282598665.

Констатирано е, че „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД не е декларирано вътреобщностно придобиване от SPAGO MELISA, VAT DE282598665, както и че SPAGO MELISA декларира вътреобщностни доставки към „КА ЕН БИЛД“ за същата сума от 45 000 евро. По това време представляващ на „КА ЕН БИЛД“ и на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е

В. И..

В хода на ревизията е изпратена молба за административно сътрудничество до данъчната администрация на Германия. Според отговор 34567/08.09.2021 г. от данъчната администрация на Германия, автомобил „М. В.“ S 350 4 matic, рама WDD2221331A314605, е бил рекламиран в интернет. Купувач на автомобила е „КА ЕН БИЛД“ ЕООД, България - 8000 Б., И. 38, вх. 1, ет. 8, ап. 24. Купувачът е осъществил контакт със „SPAGO MELISA“ по телефона след публикуването на обявата в интернет. Копие на фактура с номер RE13159 от 06.05.2020 г. към „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД не съществува, на база предоставената информация от участника в сделката „SPAGO MELISA“. Тази фактура не е издавана от „SPAGO MELISA“. Превозното средство е било продадено на „КА ЕН БИЛД“ ЕООД, с ДДС номер BG204890761 по фактура № RE-13953 от 06.05.2020 г. за сумата от 45 500 евро. От „SPAGO MELISA“ са представени доказателство за прехвърляне на превозното средство, удостоверение за предаване на ключовете на автомобила, заявка за идентификационния номер по ДДС BG204890761, сертификат от българския Търговски регистър за придобиващия „КА ЕН БИЛД“ ЕООД, копие на личната карта на управляващия директор на „КА ЕН БИЛД“ ЕООД, банково извлечение по кредитно известие за 45 500 евро, пълномощно на превозвача. В отговора е посочено, че оторизиран да вземе превозното средство е Д. И. Д. с пълномощно на управляващия директор на „КА ЕН БИЛД“ ЕООД г-н В. М. И.. Извършен е банков превод на сумата от „КА ЕН БИЛД“ ЕООД, България, Б. от банкова сметка IBAN [банкова сметка]. Автомобилът е транспортиран до България от Д. И. Д. за сметка на купувача.

До „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е изпратено второ ИПДПОЗЛ №П-22221521019579-040-002 от 20.05.2021 г., с което са изискани договор за счетоводно обслужване, пълномощни за представителство на дружеството, документи за покупка на автомобила и плащането му, документи за транспорт, в случай че автомобилът е доставен от чужбина, данни за лицето, доставило автомобила и местонахождението на оригиналите на документи. Искането е връчено на електронен адрес [електронна поща], съвпадащ с декларирания електронен адрес на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД. Исканите документи и обяснения не са представени.

Изпратено е ИПДПОЗЛ до И. И. И., представляваща „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, което не е връчено поради неоткриване на лицето.

С ПИНП №П-04001221157399-141-001/16.09.2021 г. е документирана проверка на Д. И. Д., който според отговора на германската администрация е извършил транспортът на автомобила от Германия до България. В представени писмени обяснения проверяваното лице посочва, че през м. 05.2020 г. е работило в „ТИНА ТРАНС 83“ ЕООД и по заявка за транспорт от 10.05.2020 г. е изпратено в Германия да извърши транспорт на лек автомобил М. S350, 4 matic, рама А. WDD2221331A314605. Автомобилът е поръчан от „КА ЕН БИЛД“ ЕООД, [населено място] и за вземането му от Германия е изготвено пълномощно. Транспортирал е автомобила до [населено място] и го е оставил в „С. СТАР“. Не знае как е направено плащането за автомобила.

Ревизираното дружество е представило фактурите за закупения автомобил „М.“ и регистрационния му талон, доказателства за осчетоводяване, договор за покупка на автомобил „М.“ без нотариална заверка, банкови извлечения за

разплащане. Автомобилът е заведен по сметка 303/2 „Стоки“ - автомобил. Ревизиращите органи са подчертали, че искането до „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е получено на електронния адрес на счетоводната къща, обслужваща както доставчика, така и ревизираното дружество. СД по ЗДДС за м. 11.2019 г. на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е подадена от Р. Г., представляваща Счетоводна къща „ОРИОН РА“ ЕООД, като последната е заличена в Търговския регистър на 08.03.2021г.

Установено е, че един и същ имейл: [електронна поща] на счетоводната къща е използван от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, „РИЧСТРОЙ“ ЕООД, „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, „КА ЕН БИЛД“ ЕООД. Собственик на „КА ЕН БИЛД“ ЕООД и „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е В. М. И., който е придобил на 14.01.2020 г. капитала на „КА ЕН БИЛД“ ЕООД от К. Ж. Н., а последният е съдружник и управител заедно с представляващия „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД в други дружества.

Органите по приходите са приели, че по издадените фактури от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД за закупения автомобил „М.“ не е налице право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС поради липса на реална доставка по чл. 6 от ЗДДС.

Констатирано е, че закупеният автомобил „М.“ по процесните фактури №3266/08.05.2020 г. и №3269/28.05.2020 г., издадени от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, е продаден от ревизираното дружество на 04.06.2020 г. на „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД и впоследствие отдаден на лизинг от последното на ревизираното лице. В дневника си за продажби за м. 06.2020 г. ревизираното дружество е отразило издадената фактура №9787 от 04.06.2020 г. към „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД с ДДС 23 274,38 лв. Представен е талона на автомобил М. S350 4 matic, рама WDD2221331A314605 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на ОТП ЛИЗИНГ от 19.06.2020 г.

След отдаване на автомобила на лизинг на ревизираното лице, „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД е упражнило право на данъчен кредит за м. 06.2020 г. общо в размер на 25 325,66 лв. по издадените от „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД 5 фактури с предмет такса за регистрация и пререгистрация, такса по договор, аванс, доставка на автомобил.

Ревизиращите органи са посочили, че по тези 5 фактури, издадени от „ОТП ЛШЗШНГ“ ЕООД, не е извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и не е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, съответно ревизираното лице няма право на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 2 от ЗДДС. Изтъкнали са, че няма как да бъде осъществена продажба на автомобил, който не е постъпил фактически в патримониума на ревизираното дружество, а впоследствие няма как същият да е отдаден на лизинг на ревизираното лице. Целта е неправомерно ползване на данъчен кредит за покупката на автомобил, както и неправомерно ползване на данъчен кредит за отдадения на лизинг автомобил. По отношение на издадената от ревизираното дружество фактура №9787 от 04.06.2020 г. към „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД е приложен чл. 85 от ЗДДС.

От страна на директора на дирекция „ОДОП“ е констатирано, че фактури №3265/07.05.2020 г., №3266/08.05.2020 г. за аванси са отразени със закъснение от доставчика в дневника му за продажби за м. 11.2020 г., като не е спазено изискването на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС за включването им в дневника

за продажби на доставчика за данъчния период, за който са издадени – м. 05.2020 г.

Също така, относно фактура №3266/08.05.2020 г. с предмет аванс за доставка на автомобил „М.“ и фактура №3269/28.05.2020 г. за доставката на същия автомобил и приспадна аванс, е установено, че „КА ЕН БИЛД“ ЕООД е декларирало в дневниците си за покупки и продажби за периодите от м. 01.2020 г. до м. 08.2020 г. единствено протоколи за вътреобщностни придобивания /ВОП/, като за м. 05.2020 г. и м. 08.2020 г. е начислило по протоколи за ВОП от „АУТОХАУС ВОН ДЕР ВЕПЕН“, VIN DE214202755 ДДС в размер на 7724,80 лв., по протоколи за ВОП от „PW AUTOMOBILE“, VIN DE145172340 ДДС в размер на 3 324 лв., по протоколи за ВОП от АУТОМОБИЛЕ Г., VIN DE198503746 ДДС в размер на 9 780 лв. и по протоколи за ВОП от „ДС МОБИЛЕ“, VIN DE282598665 ДДС в размер на 17 798 лв. Всички протоколи са от 30.08.2020 г. , т.е. в дневниците за покупки и продажби на „КА ЕН БИЛД“ ЕООД са декларирани единствено протоколите за ВОП и няма включени фактури за продажби на стоки на територията на страната.

В дневника за покупките на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД не е отразена фактура за покупка на автомобил от „КА ЕН БИЛД“ ЕООД.

Органите по приходите са установили също, че автомобил „М.“ е с първоначална регистрация в КАТ на 08.06.2020 г., с посочен собственик „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД като „употребявано МПС от ЕС, ЕИП или Конфедерация Швейцария“ и вписана на 19.06.2020 г. следваща промяна със същия собственик с рег. №СВ777РР, с отбелязана „промяна на данните за собственика – смяна на номера“.

От „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД и от ревизираното дружество е представен договор за покупко-продажба на автомобил „М.“, като във връзка с продажбата е издадена фактура №3266/08.05.2020 г. за аванс и окончателна фактура №3269/28.05.2020 г. Видно от представено банково извлечение от „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, плащанията по фактурите са наредени по сметка на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, съответно на 08.05.2020 г. авансово плащане за 108 000 лв. и окончателно плащане на 08.06.2020 г. за 30 000 лв. Закупеният автомобил от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е заведен в счетоводството на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД по сметка 3032 „Стоки“ – автомобил, което е видно от представените счетоводни регистри за осчетоводяване на фактурите.

Сред представените документи от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е налично банково извлечение от сметка на същото дружество в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, в което е отразено постъпило плащане от „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД на 08.05.2020 г. в размер на 108 000 лв. и окончателно плащане на 08.06.2020 г. в размер на 30 000 лв.

От анализа на събраните доказателства ревизиращите органи са приели, че се установява придобиване на автомобила от „КА ЕН БИЛД“ ЕООД и пристигането му на територията на България, но „КА ЕН БИЛД“ ЕООД не е декларирало придобиване на автомобила от продавача - германското дружество „SPAGO MELISA“, както и последваща продажба на придобития автомобил. Приели са, че не са налице доказателства за придобиване на автомобила от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД. Изтъкнали са обстоятелството, че за

периода от 03.10.2019 г. до 14.08.2020 г. едноличен собственик на капитала и управител на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД е В. М. И., който е едноличен собственик и управител и на „КА ЕН БИЛД“ ЕООД, както и че в дневниците за покупки и продажби на „КА ЕН БИЛД“ ЕООД според подадените СД за периодите от регистрацията на дружеството по ЗДДС на 30.07.2019 г. до момента са декларирани нулеви резултати, тъй като са отразени единствено протоколи за ВОП от регистрирани в Германия доставчици, по които е начислен ДДС и е ползван данъчен кредит в същия размер. Отбелязали са също, че едноличният собственик и управител на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД В. М. И. е придобил на 14.01.2020 г. капитала на „КА ЕН БИЛД“ ЕООД от К. Ж. Н., а последният е съдружник и управител с представляващия „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД в други дружества.

Посочили са, че след като „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД не е собственик на внесения от Германия автомобил „М.“, няма как да прехвърли собствеността му на ревизираното дружество, и в тази връзка са приели, че договорът за продажба на автомобила между „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД и „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ЕООД е формално съставен, а и същият не съдържа нотариална заверка на подписите на страните. Формирали са заключение, че между „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД и ревизираното дружество не е налице доставка на стока по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, поради което е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС. Посочили са, че по силата на чл. 85 от ЗДДС начисленият данък по издадената от „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД фактура №9787/04.06.2020 г. към „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД е дължим. Първата регистрация на процесния автомобил „М.“ в регистрите на КАТ е със собственик „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД. За ползвания данъчен кредит по издадените 5 фактури от „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД не е налице правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 2 от ЗДДС.

С оглед изложеното е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на общо 51 520 лв. по фактурите, издадени от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД и в размер на общо 23 525,66 лв. по фактурите, издадени от „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД.

3. С РА е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 81 105,26 лв. за м. 11, м. 12.2019 г. и м. 01.2020 г. по фактури, издадени от „МКМ БГ“ ЕООД, както следва: за м. 11.2019 г. общо в размер на 59 020,53 лв. /по фактура №1000743 от 02.10.2019 г. в размер на 153,33 лв. за доставка на линокром тропик; по фактура №1000750/16.11.2019 г. в размер на 17 881,20 лв. за доставка на рувимат D15; по фактура №1000751/18.11.2019 г. в размер на 16 200 лв. за доставка на фолио Престиж; по фактура №1000752/20.11.2019 г. в размер на 12 960 лв. за доставка на фолио Престиж; по фактура №1000753/20.11.2019 г. в размер на 11 826 лв. за доставка на фолио Престиж/, за м. 12.2019 г. в размер на 19 562,49 лв. по фактура №1000749/14.11.2019 г. за доставка на армофол и за м. 01.2020 г. в размер на 2 522,24 лв. по фактура №1000754/22.11.2019 г. за доставка на рувитекс 3 Д декор.

Ревизиращите органи са установили, че „МКМ БГ“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС, считано от 12.05.2016 г., deregистрирано поради обстоятелства по чл.

176 от същия закон, считано от 29.11.2019 г., отново регистрирано от 23.01.2020 г. поради достигнат оборот за задължителна регистрация и отново дерегистрирано от 13.01.2022г. при прекратяване на търговеца. Не са установени данни за наличие на имоти и складови помещения за ревизираните периоди.

При извършена насрещна проверка на „МКМ БГ“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ , но не са представени изисканите документи. Констатирано е, че процесните фактури са отразени от „МКМ БГ“ ЕООД в дневниците му за продажби за м. 10 и м. 11.2019 г.

Ревизиращите органи са установили, че на „МКМ БГ“ ЕООД е извършена ревизия, приключила с РА №Р-02000219006782-091-001/01.06.2020 г., при която са установени задължения в големи размери, включително и за м. 11.2019 г., през който са издадени процесните фактури.

„МКМ БГ“ ЕООД е свързано лице по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК с „РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД и „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД, които са доставчици на ревизираното дружество.

Констатирано е, че „МКМ БГ“ ЕООД е декларирало фактури за покупки на материали от предходните доставчици „РИЧ ХАУС“ ЕООД, „МКМ БГ – ГРУП“ ЕООД, „РДК – РУСКА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД /преименувано на „РДК – РЕГИОНАЛНА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД/, „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД, издадени през м. 10 и м. 11.2019 г. Фактурите са с предмет „Фолио Престиж“, „3 Д декор“, „доставки-Унифлекс Профи ЕКП 4“, „доставки-М. Л. ХКП 3.5 черв“, „доставки-Линокром Тропик ТКП 4“.

Ревизиращите органи са посочили, че „МКМ БГ“ ЕООД и „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ЕООД ползват в определен период едни и същи доставчици, а в следващи периоди декларират фактури от други доставчици, но с имена близки на предишните, например „МКМ БГ“ ЕООД и „МКМ БГ – ГРУП“ ЕООД, „РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ АД и „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД.

При проследяване на покупките на „МКМ БГ“ ЕООД на стоки „рувимат“ и „3Д декор“ от неговия доставчик „РДК“ ООД е констатирано, че предходен доставчик на тези материали е „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД. В тази връзка са изброени фактури, издадени през м. 09.2019 г. /предхождащ ревизираните периоди/ от „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ЕООД с предмет „рувимат“, „фолио армофол“, както и фактури със същия предмет, издадени от „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД и „МКМ БГ – ГРУП“ ЕООД.

В дневниците за покупки на „МКМ БГ – ГРУП“ ЕООД са включени фактури с предмет рувитекс декор“, „рувитекс 3D декор, издадени в периоди, предхождащи ревизираните, от предходните доставчици „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД, „МКМ БГ“ ЕООД. Същевременно в дневниците за продажби на „МКМ БГ“ ЕООД са включени фактури към клиенти „РДК – РУСКА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД, „РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД, „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ЕООД, „МКМ БГ – ГРУП“ ЕООД.

Предвид горното, ревизиращите органи са посочили, че едни и същи материали се фактурират между едни и същи дружества и в тази връзка е прието, че не е налице правото на данъчен кредит в размер на 81 105,26 лв.

по фактурите, издадени от
12.2019 г. и м. 01.2020 г.

„МКМ БГ“ ЕООД за м. 11, м.

Относно процесните доставки от „МКМ БГ“ ЕООД от ревизираното дружество са представени фактурите с приложения към тях приемо-предавателни протоколи, в които като място на предаване е посочен [населено място], справка за заведени количества стоки. Не са представени доказателства за транспорт и за последваща реализация.

Констатирано е, че в друго контролно производство /при ревизия на „РДК – РЕГИОНАЛНА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД/ при насрещна проверка на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД е представен договор за отговорно пазене от 01.10.2018 г., сключен между „РДК“ ЕООД - депозиториум и „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД - депозитор. В договора не са посочени адресите на складовете, с които разполага „РДК“ ЕООД в качеството си на депозиториум. При извършен анализ на представените приемо-предавателни протоколи е установено, че „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД получава стоки на адресите в [населено място], [улица], [населено място], [улица] [населено място]. От същите адреси се извършват доставките към „РУСКА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД. Не е предоставена информация в разпореждането на кое дружество са обектите, намиращи се на тези адреси. От „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД не са представени справки за движението на стоките по сметка „Стоки“, „Материали“ или „Суровини“, където да са заведени съответните видове стоки по доставките. Изискани са, но не са представени хронологии на счетоводните записвания и аналитичната отчетност на сметка 304 „Стоки“ за периодите от м. 03.2019 г. до м. 05.2019 г., оборотни ведомости за същите периоди, както и други доказателства, удостоверяващи притежаването на стоките и възможността за разпореждане с тях.

В хода на ревизията на „РДК - РЕГИОНАЛНА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД е извършена насрещна проверка и на „РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ АД, документирана с ПИНП №П-02000219189845-141-001 от 26.11.2019 г., в който е отразено, че за продажбите няма извършен транспорт, защото предаването е на територията на завода в [населено място], [улица]. Между дружествата /„БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД и „РУВИТЕКС“ ИНДЪСТРИ“ АД/ има сключен договор за доставка, в който са определени начина на плащане и срока на отложеното плащане по издадените фактури. Разплащането по фактурите е извършено с протоколи за прихващане. При проверката не са ангажирани доказателства, че от „РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ АД са произведени фактурираните продукти и дружеството е разполагало с налични количества от тях, които да може да продаде на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД.

Ревизиращите органи са посочили, че „РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ АД има назначени по трудов договор в [населено място] само две лица, които са на длъжност „шлосер-монтър“ и „оператор смесване“. При предходна проверка на място в завода на „РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ АД е установено, че производството на този вид продукция е трудоемко, използват се поточни линии за изготвяне, изрязване, лента за проверка на качеството, складиране и т.н. Установено е, че складирането на чужда стока не е организирано изобщо.

В момента на проверката не е установено кои стоки са на отговорно пазене и на кой клиент принадлежат.

Извършена е насрещна проверка на „РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД във връзка с издадени фактури, по които ревизираното дружество е ползвало право на данъчен кредит за всички ревизирани периоди общо в размер на 75 219,18 лв. Предмет на доставка по фактурите са рувимат 3D, удължение за оранжерии, къщичка за инструменти, армофол. При проверката са представени изисканите фактури, протокол за прихващане, аналитични разпечатки на счетоводни сметки, доказателства за притежавана ресурсна обезпеченост, писмени обяснения относно извършваната дейност. Проверяваното дружество е посочило, че транспортът на стоките е извършен от „РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД със собствени транспортни средства. При ревизията по доставките от „РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД е признато правото на данъчен кредит.

При ревизията е извършена проверка на „РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ АД във връзка с издадени 3 фактури за м. 08 и м. 09.2019 г. към ревизираното дружество с предмет техномат, рувимат 3D и рувимат D12. „БУЛЕЛЕКТРИКС“ е ползвало право на данъчен кредит по тези фактури общо в размер на 124 299,10 лв. за м. 11 и м. 12.2019 г. и това право е признато при ревизията. При проверката са представени писмени обяснения от „РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД, съгласно които за периодите от 01.11.2019 г. до 30.06.2020 г. от дружеството не са издавани фактури към „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД и не е осъществявана търговска дейност.

Ревизираното дружество е представило фактурите, ведно с приемо-предавателни протоколи, в които е посочено като място на предаване адрес в [населено място], [улица], както и количествена справка по доставчик, от която е видно, че са заведени материалите.

„БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД е представило и издадени фактури към „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД с предмет фолио Престиж и рувимат, ведно с приемо-предавателни протоколи. Не са представени доказателства за направени плащания между страните. Мястото на предаване на стоките при покупката и при продажбата е адресът в [населено място], „Т.“ 23А.

От анализа на представените документи е направен извод, че едни и същи по вид материали се доставят на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД от „РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ АД и то от своя страна ги продава на „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД, като мястото на предаване и приемане на материалите е едно също /гр. Р., [улица]/. Посочено е, че заведените като доставени в счетоводството материали са продадени по представените фактури с получател „РДК“ ООД с място на предаване в [населено място], [улица].

Представени са платежни нареждания, в които са наредени суми към „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД от „РУВИТЕКС ХОУМ ДЕКОР“ ЕООД, а не „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД с посочено основание „фактура 9344 - задължения РДК ООД“.

Ревизиращите органи са установили свързаност между „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД, „РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД и други дружества, като управителят на „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД е член на съвета на директорите на „МКМ ГРУП“ АД до 28.01.2016 г. Констатирано е също така, че

основни клиенти на „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД са „МКМ БГ“ ЕООД, „РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД, „РДК - РЕГИОНАЛНА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД. В дневниците за покупки на „РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД за м. 01.2020 г. са отразени фактури за покупка на рувимат от „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД. „МКМ БГ“ ЕООД и „РДК - РЕГИОНАЛНА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД продават на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД. Процесните фактури са намерили отражение в счетоводството на „МКМ БГ“ ЕООД, като са отчетени приходи по сметка 7029 и са изписани стоките по сметка 3049 „Стокови запаси“. Издадените фактури към „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД са придружени с двустранно подписани приемо-предавателни протоколи от дати, съответстващи на датите на издаване на фактурите. За място на предаване на стоките в протоколите е посочен адресът в [населено място], [улица]. Представено е споразумение за прихващане, с което „МКМ БГ“ ЕООД и „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД взаимно прихващат вземания и задължения по описаните фактури.

От „МКМ БГ“ ЕООД са представени фактури, издадени от предходните доставчици „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД за доставен армофол, фолио Престиж и рувимат Д15, рувимат Е12 и от „РДК – РЕГИОНАЛНА ДИСТРИБУТОРСКА КОМПАНИЯ“ ЕООД за доставено фолио Престиж, рувитекс 3Д декор. Същите стоки са заприходени по сметка 3049 „Стокови запаси“, съответно при продажбата им към ревизираното дружество са изписани от сметката.

Проследявайки декларираните доставки, ревизиращите органи са установили, че доставчиците на „МКМ БГ“ ЕООД и на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ са едни и същи. Според отчетните регистри по ЗДДС на „МКМ-БГ ГРУП“ ООД доставчик на продадените материали на „МКМ БГ“ ЕООД и „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД /който също е доставчик и на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД/ е ревизираното лице „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД. В дневника за продажбите на „МКМ БГ“ ЕООД клиенти са отново дружествата „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, „РДК – РУСКА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД, „РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД, „МКМ – БГ ГРУП“ ЕООД. Едни и същи материали се фактурират между едни и същи дружества. При извършената насрещна проверка за периода преди ревизирания от м. 03.2019 г. до м. 05.2019 г., приключила с ПИНП №П-22221021013236-141-001/15.02.2021, е констатирано, че е представен договор за отговорно пазене от 01.10.2018 г., сключен между „РДК“ ЕООД - депозиториум и „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД – депозитор, без да са посочени адресите на складовете, с които разполага „РДК“ ЕООД в качеството си на депозиториум. При извършен анализ на представените приемо-предавателни протоколи се установява, че „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД получава стоки на адреси в [населено място], [улица], [населено място], [улица] [населено място]. От същите адреси се извършват доставките към „РУСКА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД. Не е предоставена информация в разпореждането на кое дружество са обектите на тези адреси. Стоките, предмет на доставка по спорните фактури, са произведени от „РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ АД в [населено място] само от двама работника, което е преценено като нереалистично предвид обема и характера на производство им. При извършена предходна проверка на място в завода на

„РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ АД е установено, че самото производство на този вид продукция е трудоемко, използват се поточни линии за изготвяне, изрязване, лента за проверка на качеството, складиране и т.н. Установено е, че складирането на чужда стока не е организирано, като в момента на проверката не е установено кои са стоките на отговорно пазене и на кой клиент принадлежат.

В настоящото производство са приобщени доказателствата, събрани при първото разглеждане на делото. Нови доказателства не са ангажирани от страните и не са направени доказателствени искания.

Съдът, след като се запозна с жалбата, доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства приема, че същата е частично основателна.

I. Относно фактурите, издадени от „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД с предмет на доставките два автомобила - УАЗ, модел 469, шаси 0397M0235, и лек автомобил „Пежо Партнър“ 1,6 Hdi, съдът намира за недоказано участието на жалбоподателя в данъчна измама.

За тези доставки не се оспорва тяхното реално осъществяване, т.е. не се отрича, че жалбоподателят е придобил процесните превозни средства, за което са представени необходимите доказателства, в това число договори за покупко-продажба с нотариална заверка на подписите, талоните на автомобилите, доказателства за придобиването на стоките от доставчика. Безспорно е установено, в това число от изготвената по делото ССЧЕ, че фактурите са отразени от доставчика в дневника за продажбите за съответния период. От извлеченията от счетоводните регистри на жалбоподателя е видно, че автомобилите са осчетоводени по съответните счетоводни сметки. Задълженията към „Димконсулт БГ“ ЕООД са платени по банков път с банков превод по сметка на доставчика в ОББ. От представения по делото дневник на счетоводна сметка 503-Разплащателна сметка в лева е видно, че сумите по издадените фактури са постъпили, като е кредитирана сметка 411-Клиенти и закрито вземането от клиента „Булелектрикс“ ООД. Следователно, налице са достатъчно убедителни и безпротиворечиви доказателства, че са осъществени реални доставки по процесните фактури и са налице както формалните, така и материалните предпоставки за упражняване правото на дънечен кредит.

На тези факти и обстоятелства не могат да се противопоставят доводите, с които ревизиращите органи отказват да признаят правото на данъчен кредит – по съображения, че намират продажната цена на двата автомобила за многократно завишена. Действително, налице е много голямо несъответствие в цената, по която са извършени предходните покупко-продажби на двата автомобила, което би могло да бъде индикация за изкуствено завишаване на цената по процесните доставки. Няма основание обаче да се счита, че фактурната стойност, по която жалбоподателят е закупил двата автомобила, не е действителна, а цената, по която са били извършени сделките с предходните доставчици, не са били занижени – например с цел заплащане на по-малки разходи по прехвърлянето.

Аргумент, че цената по двете фактури е изкуствено завишена не може да се извлече от факта, че фактурите предхождат датата на сключване на договора

за покупко-продажба, като същите са издадени на 16.12.2019г., а договорите са от 06.01.2020г. – дори да се приеме тезата на ревизиращите органи, че това е сторено с цел осигуряване на по-благоприятен за страните резултат за съответните данъчни периоди, което само по себе си не е неправомерно, това обстоятелство е неотнормимо към въпроса за цената на сделката и не допринася за обосноваване, че същата е нереално висока.

Предвид изложеното, съдът приема, че ревизиращите органи неоснователно са отказали да признаят данъчен кредит по тези две фактури и ревизионният акт в тази част следва да бъде отменен.

II. Относно доставките от „Дечкомерс“ ЕООД

II.1. По отношение на доставките, касаещи автомобил М. и издадените за него две фактури /фактура №3266/08.05.2020 г. за аванс за доставка на автомобил „М.“ и фактура №3269/28.05.2020 г. за доставка на автомобил „М.“/, съвкупният анализ на събраните по делото доказателства налага извод, че законосъобразно е отказан данъчен кредит.

Съгласно чл.6 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик.

От събраните в хода на ревизията доказателства и конкретно от извършената проверка от данъчната администрация на Германия категорично се установява, че процесният автомобил не е придобит в резултат на покупка на „Дечкомерс“ ЕООД от AUTONHAUS DS MOBILE, а същият е закупен от друг търговец - „КА ЕН БИЛД“ ЕООД от германското дружество „SPAGO MELISA“. Предвид липсата на доказателства „Дечкомерс“ ЕООД да е придобил превозното средство от „КА ЕН БИЛД“ ЕООД следва да се приеме, че притежаването на автомобила от доставчика не е доказано. В съдебната практика е трайно възприето, че невъзможността да бъде установено придобиването на стоките от доставчика, т.е. произходът на стоката само по себе си не обуславя извод, че въпросната стока не може да бъде предмет на доставки и съответно, че не са осъществени реални доставки на тази стока. Съдът съобразява, че съгласно Решение на СЕС по дело C-18/13, за да се откаже признаване на правото на приспадане, не е достатъчно да липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика, нито разходите в счетоводната им документация да са неоправдани или в някои документи да липсват подписи на посочените като доставчици лица. Необходимо е още тези обстоятелства да сочат за наличието на измама и от обективните данни, предоставени от органите по приходите, да се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от измама. В случая съдът приема, че са налице достатъчно данни, че жалбоподателят е участвал в данъчна измама със знание за това обстоятелство. Този извод се подкрепя, на първо място, от очевидната неистинност на представените от доставчика документи относно придобиването на автомобила; на второ място, от обстоятелството, че едноличният собственик и управител на „Дечкомерс“ ЕООД е придобил на 14.01.2020г. и капитала на „КА ЕН БИЛД“ ЕООД, а предишният собственик на „КА ЕН БИЛД“ ЕООД участва в други търговски дружества с представляващия

„Булелектрикс“ ООД, както и че една и съща счетоводна къща е обслужвала и е използвала един и същ електронен адрес при връчването на документи на „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, „КА ЕН БИЛД“ ЕООД и БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, което сочи, че е била налице обективна възможност за съгласуваност на действията и предпоставки за снабдяване на съответните лица с необходими документи с цел удостоверяване на изгодни факти и обстоятелства от взаимен интерес. Освен наличието на връзка между трите дружества - „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, „КА ЕН БИЛД“ ЕООД и БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, няма икономическо обяснение и правна обосновка как процесният автомобил, придобит от едното дружество /„КА ЕН БИЛД“ ЕООД/, би могъл да бъде продаден от друго дружество /„ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД/ на трето лице /„БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД/. В тази връзка релевантно е и обстоятелството, че „КА ЕН БИЛД“ ЕООД, което е закупило автомобила от германското дружество, не е декларирало в дневниците по ЗДДС продажби, съответно доставчикът „Дечкомерс“ ЕООД не е декларирал покупка от „КА ЕН БИЛД“ ЕООД и на практика няма никакви данни за предполагаема сделка между тях. Индиция за участие в данъчна измама е и обстоятелството, че „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД не е отразил представената от жалбоподателя фактура за авансово плащане в дневника си за продажби за м.05.2020г., което е констатирано и от експертизата.

В обобщение съдът намира, че основателно органите по приходите са отказали да признаят данъчен кредит по двете фактури, съответно №3266/08.05.2020 г. за аванс и №3269/28.05.2020 г. за доставка на автомобил „М.“, поради което в тази част жалбата следва да бъде отхвърлена.

II. 2 Законосъобразно е отказан данъчен кредит и по другите фактури, издадени от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД – за аванс по договори за доставка на строителни материали. Както и вещото лице по ССЧЕ е установило, доставките от „Дечкомерс“ ЕООД по фактури №3263/06.04.2020 г., 3264/14.04.2020 г. и 3265/07.05.2020 г. са във връзка с Договор за доставка от 16.03.2020 г. между „Дечкомерс“ ЕООД - Продавач и „Булелектрикс“ ООД - Купувач. Съгласно чл.1 от договора, Продавачът се задължава да продава и доставя стока съобразно поръчките и изискванията, която ще бъде предлагана за продажба в търговските обекти на купувача. Посочено е, че продажбите могат да се извършват както от склад на продавача, така и доставени до обект на Купувача. Сумата по договора е 800 000 лв. без ДДС. В раздел Общи условия за доставка и цени /чл.3/ е посочено, че доставните цени се определят от Продавача, указани са в ценовата листа и са валидни до промяна от страна на Продавача. Също така е посочено, че Продавачът доставя стоките единствено на основание на заявка, като изрично упоменава артикулните номера от номенклатурата на продавача. Договорът е сключен за срок от 1 (една) година.

Съгласно чл. 25, ал. 7 ЗДДС когато, преди да е възникнало данъчно събитие по ал. 2, 3 и 4, се извърши цялостно или частично авансово плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането (за размера на плащането), с изключение на получено плащане във връзка с вътреобщностна доставка. В тези случаи се приема, че данъкът е включен в размера на извършеното плащане.

Във връзка с упражняването на право на данъчен кредит по фактура за

авансово плащане приложима е разпоредбата на чл.68, ал.1, т.2 ЗДДС според която данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка. В тази връзка обаче следва да бъде съобразено Решение от 21.02.2006 г. по дело С-419/02 г. на СЕС, според което доставките на стоките и услугите са предмет на облагане с ДДС, а не плащанията във връзка с тях. Наличието на извършено авансово плащане не може да се разглежда изолирано и без оглед на възникването на данъчно събитие по облагаема доставка. Следователно, ако не е настъпило данъчното събитие, във връзка с което е извършено плащането и е издадена фактурата, то и правото на данъчен кредит не би било законосъобразно упражнено.

В случая съдът намира, че от представените при ревизията и в съдебното производство доказателства не се доказва наличието на реално извършени доставки от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД, във връзка с които да са извършени фактурираните авансови плащания. Преди всичко следва да се отбележи, че от описанието в самите фактури не може да се направи връзка с договора от 16.03.2020г., доколкото в тях се посочва, че са във връзка с договор, който обаче не е индивидуализиран по никакъв начин с предмет, номер или дата.

На второ място, договорът от 16.03.2020 г. не предвижда авансово плащане – нещо повече, според договора фактура се издава от продавача „за доставените от него стоки ... и се изпраща в срок до 5 дни след доставката“ /чл.13/. На следващо място, нито жалбоподателят, нито доставчика са представили някой от визираните в договора документи – ценова листа, заявки, а няма и данни за съществуването на такива.

Отделно от това, предвид обстоятелството, че предмет на доставките са родовоопределени вещи, собствеността върху които се прехвърля с индивидуализирането, респективно предаването, съдът съобразява, че това обстоятелство се явява недоказано /предвид изключването от доказателствата на приемо-предавателния протокол от 26.08.2020г. съгласно определение от 10.08.2023г./ Що се отнася до представените в съдебното производство копия на фактури от предходен доставчик, съдът не ги кредитира с доверие и ги счита за нарочно съставени за целите на защитната теза на жалбоподателя, тъй като няма разумна и убедителна причина тези документи, които са частни по своя характер, ако действително са били съставени на посочените в тях дати и са съществували по време на ревизионното производство на жалбоподателя, а и това на неговия доставчик, да не бъдат своевременно представени още тогава. Всички тези обстоятелства правят недоказано придобиването на стоките от доставчика, което означава, че недоказана е и възможността му да разполага и да се разпорежи със стоките.

Не на последно място, по делото не е доказано и влагането на стоките, касаещи процесните фактури, в последващи облагаеми доставки. При липса на доказателства за реално съществени доставки на стоки, не е налице правото на приспадане на данъчен кредит и по издадените от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД фактури за авансово плащане.

III.1 Неоснователно е отказан данъчен кредит по фактурите, издадени от „ОТП

ЛИЗИНГ“ ЕООД.

В случая доставката е чл.6, ал.2, т.2 от ЗДДС - за доставка на стока се смята и фактическото предоставяне на стока по договор, в който е предвидено прехвърляне на правото на собственост върху нея под отлагателно условие или срок. Доколкото органите по приходите не оспорват, че доставчикът „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД е вписан в регистрите на КАТ като собственик и следователно е могъл да извърши доставките, а и същите са типични за предмета на дейност на това дружество, няма никакво основание да се отрече правото на данъчен кредит по тези фактури.

IV. Относно фактурите, издадени от „МКМ БГ“ ЕООД за доставка на различни материали /линокром тропик; рувимат D15; фолио Престиж; армофол и рувитекс ЗД декор/ съдът намира отказа на органите по приходите да признаят право на данъчен кредит за обоснован и законосъобразен.

За тези доставки са представени от жалбоподателя приемо-предавателни протоколи и доказателства от счетоводните книги и регистри на жалбоподателя.

Представените приемо-предавателни протоколи са частни документи, които са без достоверна дата и удостоверяват изгодни за страната факти и обстоятелства, поради което, разгледани самостоятелно и без връзка с други доказателства, имат не особено висока доказателствена стойност. В тази връзка следва да се отбележи, че съдебно-счетоводната експертиза е констатирала, че документираните с процесните фактури доставки са надлежно и коректно отразени - в счетоводството на „Булелектрикс“ ЕООД начисления ДДС във фактурите е осчетоводен по счетоводна сметка 4531-Начислен ДДС за покупките. Относно фактура №1000743/02.10.2019 г. данъчната основа е осчетоводена като разход за дейността на дружеството по счетоводна сметка 600-Разходи за материали, обект СУ „Н. В.“ [населено място], а по всички останали фактури данъчната основа е осчетоводена по счетоводна сметка 303-Стоки на склад. Общата стойност по всяка от процесните фактури е начислена като задължение към доставчика по сметка 400-Доставчици, като задълженията към „М. БГ“ ЕООД са закрити чрез прихващане.

Видно от констатациите и изводите на експертизата, не е констатирана нередовност или несъответствие в счетоводните записи и последните са в съответствие с издадените фактури, по които е упражнено правото на данъчен кредит. Това обаче не е достатъчно, за да се направи заключение, че такива доставки, извършени от посоченото във фактурите лице, са били действително осъществени.

В случая по делото не е доказано разплащането по фактурите – на основание счетоводните записи нещата лице е посочило, че задълженията към „М. БГ“ ЕООД са закрити чрез прихващане съгласно Споразумение за прихващане от 22.11.2019 г., но предвид изключването от материалите по делото на представеното от жалбоподателя споразумение, това обстоятелство следва да се приеме за недоказано.

Въпреки ангажираните от жалбоподателя множество и различни доказателства, те не успяват да създадат у съда убеждение, че се касае за реално осъществени доставки на стоки.

Съдът не може да игнорира установените при ревизията факти, които сериозно компрометират тезата, че жалбоподателят действително е получил стоки от посочения вид и количество от този доставчик. Така не може да се пренебрегне факта, че при извършената на доставчика „МКМ БГ“ ЕООД ревизия, обхващаща и процесните периоди на издаване на фактурите, са установени задължения в големи размери, както и че при насрещната проверка по настоящата ревизия доставчикът не е представил документи. Относим към преценката за реалността на доставките е фактът, че доставчикът е свързано лице с други доставчици на жалбоподателя /„РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД и „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД/, както и факта, че едни и същи лица се явяват едновременно доставчици на „МКМ БГ“ ЕООД и на „БУЛЕЛЕКТРИКС“, а в следващи периоди се декларират фактури от други доставчици с имена, близки на предишните – „МКМ БГ“ ЕООД и „МКМ БГ – ГРУП“ ЕООД, „РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ АД и „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД. Освен това, според отчетните регистри по ЗДДС на „МКМ-БГ ГРУП“ ООД доставчик на продадените материали на „МКМ БГ“ ЕООД и „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД /който също е доставчик и на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД/ е жалбоподателят „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД. В дневника за продажбите на „МКМ БГ“ ЕООД клиенти са отново „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД, „РДК – РУСКА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД, „РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД, „МКМ – БГ ГРУП“ ЕООД. От друга страна, основни клиенти на „ТК РУВИТЕКС ИНДЪСТРИ“ ЕООД, на което жалбоподателят предполагаемо и съобразно експертизата е извършило последващите доставки, са „МКМ БГ“ ЕООД, „РИЧ ХАУС БГ“ ЕООД, „РДК - РЕГИОНАЛНА ДИСТРИБУЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД. Всичко това основателно навежда на извода, че едни и същи материали се фактурират между едни и същи дружества, което означава, че не са налице действителни стопански операции, а само документално отчитане на доставки с цел неправомерно ползване на данъчен кредит. С оглед на това съдът намира, че законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „МКМ БГ“ ЕООД.

В обобщение, по отношение на отказаното право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД и „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД, жалбата се явява основателна и в тази част ревизионният акт следва да бъде отменен, а по отношение на отказания данъчен кредит по фактурите, издадени от „ДЕЧКОМЕРС“ ЕООД и „МКМ БГ“ ЕООД, ревизионният акт се явява законосъобразен и в тази част жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото страните имат право на разноски, съответно на юрисконсултско възнаграждение съобразно уважената, респективно отхвърлената част на жалбата.

Така мотивиран и на основание чл.226 АПК във вр. с чл. 160, ал. 1 и чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 51 – ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД Ревизионен акт №

22221020008444-091-001/24.01.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 692/05.05.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С., в частта на отказаното право на данъчен кредит за м. 12.2019г. по фактури, издадени от „ДИМКОНСУЛТ БГ“ ЕООД, както и в частта на отказаното право на данъчен кредит за м. 06.2020 г. по 5 фактури, издадени от „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД сума в размер на 3756 лева разноси по делото за всички инстанции.

ОСЪЖДА „БУЛЕЛЕКТРИКС“ ООД да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 6345 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: